



ת"פ 1240/04/14 - מדינת ישראל נגד אלי גרמדאי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1240-04-14 מדינת ישראל נ' גרמדאי

בפני כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

אלי גרמדאי

הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת שוטרים, לפי סעיף 273 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 9/4/2012, בעת שהנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול, הוא עוכב על ידי שוטרים והוסע על ידם בניידת משטרתית. במהלך הנסיעה הנאשם צעק וקילל את השוטרים. בהגיע הניידת לתחנת המשטרה הנאשם יצא ממנה, הניף את ידיו לצדדים וצעד לעבר היציאה מהתחנה. שוטר הודיע לנאשם שהוא עצור, אך הנאשם התעלם והמשיך בדרכו לעבר היציאה. שוטר ניסה לאחוז בנאשם, אך הנאשם דחף אותו, השתולל וצעק. שוטר נוסף ניסה גם הוא לעצור את הנאשם, אך הנאשם בעט בבטנו.

השוטרים הצליחו לאזוק את הנאשם. חרף זאת הנאשם המשיך להשתולל, קפץ, ניסה לנגוח בראשו של אחד השוטרים, התנגד למעצר, בעט לכל עבר וקילל.

בהמשך, במהלך קליטת הנאשם בבית המעצר, הוא התנגד לעריכת חיפוש על גופו, השתולל ואיים שישרוף את תא המעצר. לאחר שהנאשם הוכנס לתא הוא כיסה באמצעות שמיכה את המצלמה המותקנת בה.

עם תום חקירתו, תפס הנאשם בידיו דיסק אליו הועתק תיעוד של חקירתו, שבר אותו והשתולל. לאחר מאבק שנמשך מספר דקות הצליחו שלושה שוטרים, בכוחות משותפים, להשתלט על הנאשם. במהלך המאבק נחבל אחד השוטרים באצבעו וירד לו דם.



תמצית טיעוני הצדדים:

המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 12 חודשים, בנוסף להפעלה של שני עונשי מאסר מותנים התלויים ועומדים נגדו, למשך 7 ו- 9 חודשים, חלקם בחופף וחלקם במצטבר.

לטענת המאשימה, הנאשם פגע "פגיעה עוצמתית" בערכים המוגנים של שמירה על הסדר הציבורי, הגנה על כוחות הביטחון, זכותו של שוטר לשלמות גופו והאינטרס לאפשר לשוטרים לבצע את תפקידם ללא מורא. המאשימה הטעימה כי לא יוחסה לנאשם עבירה חמורה יותר מעבירה של תקיפת שוטר רק בשל כך שהוא היה נתון תחת השפעת אלכוהול בעת האירוע.

המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר קצר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונש המתאים לנאשם הפנתה המאשימה לכך שתלויים ועומדים כנגדו עונשי מאסר מותנים בגין עבירות אלימות, שלא היה בהם לסייע ולהרתיעו.

עוד ציינה המאשימה כי הנאשם השתתף בעבר פעמים רבות בהליכים טיפוליים שלא הניבו פירות. לטעמה, הוא יכול להמשיך את הליך שיקומו הנוכחי במסגרת מאסרו.

לעומתה ביקשה ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צו של"צ וצו מבחן.

הסנגור מיקד את עיקר טיעונו בהליכי השיקום הממושכים בהם הנאשם השתתף. לדבריו, הנאשם משתתף זה 9 חודשים בהליך שיקום אינטנסיבי, ארוך ומייגע, אותו הוא עובר בהצלחה יתרה, לראשונה בחייו. הוא מתקדם, ממלא את התפקידים המוטלים עליו, מצליח להגיע בזמן ושומר על כללי המקום ללא כל הפרה. בנוסף, הנאשם משתתף בטיפול פרטני על חשבון, בזמנו הפנוי. לטענת הסנגור, האינטרס הציבורי מחייב שלא להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לאחר שהוא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו, עשה מעל ומעבר ושינה את דרכו.

בטיעוניה הפנתה ההגנה לכך שמאז האירוע חלפו שנים ארוכות, ולכך שכתב האישום הוגש כשנתיים לאחר האירוע.

לטענת הסנגור, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם עומד על מאסר על תנאי בצירוף צו של"צ. יחד עם זאת הוא ביקש לסטות ממתחם העונש ההולם, לאמץ את המלצת שירות המבחן, להטיל על הנאשם צו של"צ וצו מבחן, ולהאריך את המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו.

תסקירי שירות המבחן



שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך פרק זמן משמעותי. שירות המבחן פירט בתסקיריו את נסיבותיו האישיות הכלכליות והמשפחתיות, עברו, קשייו והרקע למעשיו.

ניכר מן התסקירים כי הנאשם צעד צעידה ארוכה, והתקדם באופן ניכר בהליך השיקומי בו שולב. כעולה מהתסקירים, הנאשם החל לצרוך סמים ואלכוהול עוד בהיותו בן 18. כבר מגיל 20 החל הנאשם לצרוך אלכוהול באופן אינטנסיבי והתמכר לו. הוא התקשה להתמיד במקומות עבודה, היה חסר מוטיבציה ונטה למיקוד שליטה חיצוני לפתרון קשייו. שירות המבחן התרשם כי לנאשם דפוסי התנהגות שוליים מופנמים, הוא ריצה מספר תקופות מאסר, ושולב במספר הליכים טיפוליים, שלא הניבו פירות. הנאשם נטה לטשטש את מידת התמכרותו לאלכוהול, התקשה להתמיד בתהליכי השיקום וחזר לשתות אלכוהול.

לעומת זאת, התנהלותו של הנאשם בהליך הטיפול הנוכחי עמדה בניגוד להרגליו הקודמים ולאורח חייו עד כה. הנאשם השתלב בטיפול משמעותי וממושך, בו הוא התמיד להגיע למפגשים, שיתף פעולה וטופל בשיחות פרטניות. במהלך הזמן חלה התקדמות משמעותית בתפיסתו את מוקד הבעייתיות שלו, הוא גילה מידה רבה יותר של אמפתיה וחיבור לסביבתו, תובנה לתלותו באלכוהול, נמנע לחלוטין משימוש בחומרים ממכרים, קיבל תפקידים שונים אותם מילא באחריות, והצליח להתמיד ולהגיע בזמן ולשמור על כללי המקום. הנאשם נפתח מבחינה רגשית ונעזר במסגרת הטיפולית כדי לעבד קשיים משפחתיים. שירות המבחן ציין כי הנאשם עובר תהליך משמעותי, והתקדם ביכולתו למלא את תפקידיו השונים באחריות.

לאור כל האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 140 שעות, צו מבחן למשך שנה ומאסר מותנה.

דין ומסקנות:

מעשה תקיפה באשר הוא פוגע בשלומו, בבריאותו ובביטחונו האישי של קורבן העבירה, וכן בזכויותיו לשלמות גופו ולפרטיותו. כאשר עבירת התקיפה מבוצעת כלפי שוטר, נפגעים בנוסף גם עקרון שלטון החוק וכיבודו, ויכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, בשמירה על הסדר הציבורי וביטחון הציבור (ע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נ' בחוס נעמאן** 19/3/2014).

כפי שנפסק, עבירות של תקיפת עובדי ציבור הינן:

"עבירות חמורות ביותר המעידות על זלזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריח. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, 'וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו'".
(רעפ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** 17/3/2011)

עמוד 3



הנאשם ביצע את מעשיו במשך פרק זמן ניכר, החל בזמן שהותו בניידת, עובר בשהותו בתחנת המשטרה, המשך בזמן קליטתו למעצר וכלה במהלך חקירתו. לא פחות מ-5 שוטרים נאלצו להיאבק עם הנאשם, כאשר במהלך האירוע הנאשם בעט בבטנו של שוטר אחד, דחף וניסה לנגוח בראשו של שוטר שני וחבל בשוטר שלישי.

בכך פגע הנאשם בערכים המוגנים הנ"ל פגיעה של ממש.

עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם לא פעל לאחר תכנון מראש, אלא בעקבות עיכובו ומעצרו, ובהשפעת אלכוהול שצרף קודם לכן.

לאור האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (ראו: רע"פ 2065/14 אבו מדיגם נ' מדינת ישראל 9/6/2014, רע"פ 6544/08 ברדוגו נ' מדינת ישראל 28/7/2008, עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 עמרן נ' מדינת ישראל 16/2/2014, ת.פ. (רמ') 16572-11-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' נחמני 1/1/2017, ת.פ. (שלום ים) 52401-06-14 מדינת ישראל נ' סלאימה 6/1/2016, ת.פ. (שלום ים) 52892-12-12 מדינת ישראל נ' ויניצר 19/7/2015, ת.פ. (שלום ים) 38512-04-12 מדינת ישראל נ' בזק 24/3/2015, ת.פ. (שלום ים) 4935/07 מדינת ישראל נ' אבו אלהוא 30/11/2014) נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

לצורך גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מהעונש שיוטל עליו, במיוחד על רקע הליכי שיקומו, את הודאתו בשלב מוקדם של ההליכים, נסיבותיו האישיות המפורטות בתסקירי שירות המבחן, ופרק הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירה.

משקל ניכר יש לתת להליך השיקום המשמעותי של הנאשם, המלמד על קיומו של סיכוי ממשי לכך שהוא ישתקם.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי הכולל לא פחות מ-11 הרשעות וקביעת אשמה אחת, בין היתר ב-11 עבירות תקיפה, מהן אחת של תקיפת שוטר, וכן עבירות של העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. עוד עומדת לחובת הנאשם העובדה שביצע את העבירה בזמן ששני מאסרים על תנאי תלויים ועומדים כנגדו, אך לא היה בהם כדי להרתיעו.

לאחר שהבאתי בחשבון את השקולים הנ"ל נראה לי כי אין מנוס מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל. המלצת שירות המבחן חורגת יתר על המידה ממתחם העונש ההולם, אינה מביאה לידי ביטוי ראוי את עקרון ההלימה ואינה תואמת את השיקולים הנ"ל לחומרה. ברם, לנוכח השינוי הניכר בהתנהגותו של הנאשם ופוטנציאל השיקום הממשי שלו, אני סבור כי חרף השיקולים לחומרה יש להטיל עליו עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם הענישה, ולהפעיל את המאסרים המותנים באופן שמרביתם ירוצה בחופף.

אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

עמוד 4



1. מאסר בפועל למשך 5 חודשים. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים ביום 13/2/2017 עד לשעה 9:00.

2. אני מורה על הפעלת עונשי המאסר המותנים למשך 9 ו-7 חודשים כפי שנפסקו על תנאי על ידי בית משפט השלום בירושלים בת.פ. 9841/08 ביום 6/3/2011, ובת.פ. 9731/08 ביום 11/7/2011, בהתאמה. מתוך התקופות הנ"ל ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר במצטבר לעונש הנ"ל, והיתר בחופף.

סה"כ ירצה הנאשם 11 חודשי מאסר.

3. מאסר למשך 10 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר אם יעבור אלימות כלפי גוף.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' שבט תשע"ז, 30 ינואר 2017.